

Levent Mete
BÜYÜCÜLER

roman

♥
CAN

2. BASIM

Levent Mete
BÜYÜCÜLER

TÜRK YAZARLARI

Dizgi
Serap Bertay

Düzeltili
Fulya Tükel

Montaj
Mine Sarıkaya

Kapak Düzeni
Semih Özcan

İç Baskı
Özal Basımevi

Cilt
Eko Basımevi

Kapak Baskı
Çetin Ofset

1. basım: 2003

2. basım: 2004

ISBN 975-07-0337-5

© Levent Mete / Can Yayınları Ltd. Şti. (2003)

Levent Mete BÜYÜCÜLER

ROMAN

CAN YAYINLARI LTD. ŞTİ

Hayriye Caddesi No. 2, 80060 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0-212) 252 56 75 - 252 59 88 - 252 59 89 Fax: 252 72 33

<http://www.canyayinlari.com>

e-posta: yayinevi@canyayinlari.com

Levent Mete, 1958 İzmir doğumlu. Hacettepe Tıp Fakültesi mezunu. Psikiyatri doçenti. Şizofrenide düşünce, dil ve dikkat bozukluklarını konu alan çalışmalarıyla üç kez Türk Psikiyatri Derneği Araştırma Ödülü'nü kazandı. *Şizofreni: en uzak ülke* (1998) ve *Depresyon: hüzünden melankoliye* (1999) adlı kitapları, *Aşk Romanları Yazan Adam* (2000) ve *Terapi* (2002) adlı romanları, *Sokaktan Geçen Dünya* (2002) adlı deneme kitabı yayınlandı. İzmir Devlet Tiyatrosu'nda sahnelenen *Albay Kuş* adlı oyuna danışmanlık yaptı. Halen Atatürk Eğitim Hastanesi Psikiyatri Kliniği'nde klinik şefi olarak çalışıyor.

Deniz'in hayal gücüne

Yıllarımı kütüphanelerde ve tozlu arşiv odalarında geçirdikten sonra, kendimi birbiriyle bağlantısız irili ufaklı öyküler, çoğu dağılıp parçalanmış günlükler, imparatorluk tarihçilerinin tuttuğu belgeler ve büyü reçetelerinden oluşan bir kâğıt yığını ortasında bulduğumda, ölümün çok hızlı ve en akıl almaz biçimlerde ortalıkta dolaşıp kurban aradığı bu vahşet çağıyla ilgili bir inceleme kitabı yazmaya hazırlanıyordum. Ancak, uykusuz geceler ve yorgunluktan masa başında ya da pencerenin önündeki divanda sızıp kaldığım, şimdi puslu bir karanlık gibi anımsadığım gündüzler boyunca, kafamda giderek dönemi yaşamış insanların başından geçenleri yazma düşüncesi filizlendi. Bu korkunç karmaşa, onu yaşayan ruhlarda soluk alıp veriyordu çünkü. Elimin altında duran ve günlerce yüz yüze baktığımız sayfalara bir zamanlar harfler ve sözcükler halinde akıp yayılmış zihinlerin acılarını ve sevinçlerini duyabiliyordum. Hatta, o denli canlıydı ki yaşananlar, bir süre için ben de oraya doğru çekildim sanki, bir girdabın içinde kendimden geçmiş halde anımsayamadığım bir süre boyunca döndükten sonra, güçlü bir dalgayla yeniden dünyanın tanıdık ortamına fırlatıldım. Şimdi, son noktayı koyup yoğun ve zahmetli uğraşımı bitirmek üzere olduğum şu anda, balkon kapısının önüne çektiğim iskemleye oturmuş, bir yorgunluk kahvesi içmeye ha-

zırlanırken, aslında onun kendiliğinden ortaya çıkıp beni yazmaya ikna ettiğinin farkına varıyorum. Belki de binlerce yıldır orada, lambasındaki cin gibi, birinin gelip ruhu binbir çeşit cendereden geçiren büyüler, entrikalar ve tekinsiz akıl oyunlarının cirit attığı, kırk şeytanın kuyruk kıvırdığı bir cinayet ve işkenceler çağına biçim vermesini, anlatıp gün ışığına çıkarmasını bekliyordu.

YOL

Bir yol öyküsü anlatacağım Şimdi. Genç büyücü adayı Matke'nin günlüklerine büyük ölçüde sadık kalan, döneme ışık tutan bir belgesel. İmparatorluğun alt-üst oluşlarla dolu bu karışık dönemi hakkında araştırma yapmaya niyetlenenler için başucu kitabı niteliğindeki söz konusu belge daha önce pek çok eserde kaynak olarak gösterildi, birkaç yerde bölümler halinde yayınlandı. Bu nedenle, okuyacaklarınız size tanıdık gelebilir. Ancak tümüyle aynı değil elbette. Çünkü, zamanın yıpratıp kevgire çevirdiği sayfalarda öylesine büyük boşluklar vardı ki, kimi yerde akıl yürütüp tahminlerde bulunmadan ortaya bütünlüğü olan böylesine uzun bir kurgu çıkarmak olanaklı değildi. Ayrıca kendimi kahramanların yerine koyup içlerinde olup bitene yakından bakmaya çalıştığım noktalarda olaya biraz ben de karıştım kaçınılmaz olarak.

Güneş batmış, ufukta belli belirsiz bir kızılılık kalmıştı. Kop Dağı, Yeşil Deniz'in kıyısında, karşı kıyıya atlamaya hazırlanan bir canavar gibi duruyordu. Dağın eteklerinde, çam ormanına gömülmüş tek katlı evler, yoğunlaşan karanlığın içinde gözden kaybolmak üzereydi. Az sonra günün son ışıkları da çekildiğinde, insana ait izler tümüyle ortadan kalkacak, dağ ve deniz binlerce yıldır olduğu gibi, ay ışığı altında baş başa kalacaklardı. Ovada çalışan köylüler çoktan evlerine dönmüş, alçak tavanlı kerpiç evlerin odalarında, kandillerin aydınlattığı bir hayat başlamıştı. Yavaş devinimlerle yer değiştiren bedenlerin dev gölgeleri duvarlarda dolaşüyor, birkaç kelimelelik kısa konuşmalar dışında çit çıkmıyordu. Köylüler sessiz insanlar değillerdi aslında, ama günbatımında böyle tuhaf ve törensi bir sessizliğe bürünüyorlardı.

Matke, ne zamandır ilk kez, yüzünü avuçlarının arasına alıp uzun süre başkenti düşündü. Arada gözünün önüne bazı görüntüler geliyor, yürek parçalayan sesler, iğrenç kokular duyar gibi oluyordu. Ancak, böyle anları çok uzatmıyor, dikkatini hemen başka bir konuya verip kendisini bu karanlık anılar arasından çekip çıkarıyordu. İsyân öylesine sert biçimde bastırılmıştı ki, imparatorun ordusu sarayın önündeki meydana çekilip günlerce atların ayakları altında ezilen kenti kendi haline bıraktığında, ora-

dan kasırğa ya da sel benzeri bir doğal felaket geçtiği sanılabılırdi. Çoğu yıkılmış evlerden dumanlar tütüyor, inlemeler ve ağıtlar duyuluyordu. Çocukluğunun ve gençliğinin kentine son kez bakmıştı Matke. Şimdi, aradan bunca zaman geçtikten sonra, bugün bile, o anda gördüklerini düşündüğünde midesi bulanıyor, soluğu kesilecek gibi oluyordu.

Yeni bir saldırı olacağı korkusuyla kentten kaçan kalabalığa katılmış, at arabasıyla ve katırlarla süren yolculuğun ardından Kop Dağı'na ulaşmış, bir süre rasgele oradan oraya sürüklenmiş, bir gün yeterince dolaştığına, artık yerleşmesi gerektiğine karar verip bu küçük köyde kalmıştı.

İçinde karışık duygular uyanıyor, geride bıraktığı sokakları ve evleri susuzluğa benzer bir duyguyla görmek istediğinin farkına varıyordu. İnsanları düşünmek istemiyordu. Tümünü bir anda unutmuş, tek bir kişinin ölümü gibi kabullenip hepsi için bir kez yas tutmuştu. Kent mutlaka dirilip kendine gelmiş olmalıydı. Sonsuza kadar yaşayacak izlenimi uyandıran, büyük ve canlı bir kentti bu. Kendisini ona bağlayan gizli bir bağ olduğunu her zaman hissetmişti. Bu bağ şimdi gerilmiş, Matke'yi dağların ve ormanların ardındaki o geniş düzlüğe, çocukluk anılarının içinde dolaştığı topraklara doğru çekmeye başlamıştı.

Başkent, hayallerinin de sahnesiydi aynı zamanda. Daha küçük bir çocukken bile büyücü olmak istediğini söyleyip, babasını ve amcalarını güldürdüğünü anımsıyordu. Oyunlarda hep büyücüyü oynar, hastaları eliyle dokunarak ya da büyülü sözler söyleyip şuruplar içirerek iyileştirirdi. İnsanların acılarını ve çılgınlıklarını yatıştıran seçilmiş kişilerden biri olma umuduyla yetişmiş, ancak bu bek-

lentisi de diğer birçok gençlik hevesi gibi, ardında bıraktığı kentin yıkıntıları arasında kalmıştı. Dönmeyi düşündüğünde, içinde bir zamanlar düşlerine giren bu gizemli meslekle ilgili özelemler yeniden canlanıyordu.

Tüm bunlar, birkaç gündür köyde oyalanıp duran sakallı yabancıнын gelişiyile iyice alevlenmişti. Kemikli yüzü ve sert bakışları ilk anda onun asker olduğunu düşündürmüştü. Ancak yumuşak bir sesle ve ölçülü bir tonlamayla konuşmaya başladığında, sözcükleri seçiş biçimindeki incelik, adamın, kendini kapıp koyuvermekten çok, durup düşünmek ve anlamaya çalışmakla ilgili bir işi olduğu izlenimini güçlendirmiş, Tören Sokağı'ndaki iki katlı taş binada yaşayanlarla bir ilişkisi olduğu fikrine kapılmasına neden olmuştu. Bunu soramamıştı elbette. Öncelikle adam kendisiyle ilgili konuşmaya pek istekli görünmüyordu. Başkentten geldiğini söylemiş, ancak ne iş yaptığı konusunu üstü kapalı birkaç cümleyle geçiştirmişti. Ayrıca Matke'nin, yıllardır orada neler olup bittiği konusunda neredeyse hiçbir fikri yoktu ve tüm yakınlarını çatışmalar sırasında yitirmiş birisi olarak, yeni karşılaştığı bir yabancıya temkinli yaklaşması gerektiğini düşünüyordu. Üstelik, kendilerine hiç benzemeyen bu iki insanın bir araya geldiklerinde ne yapacaklarını merak eden ve onları kocaman açılmış gözlerle izlemekte olan köylülerin ortasındaydılar.

İkinci karşılaşmalarında, yabancıнын bir sepeti katıra yüklemeye çalıştığını görmüş, hemen koşup ona yardım etmiş, aralarında ayaküstü kısa bir konuşma geçmişti. Adam o mevsimde dağ köylerinde bolca yetişmekte olan bir çeşit çam mantarını topluyor, ipe dizip güneşte kuruttuktan sonra, yanında

Levent Mete

BÜYÜCÜLER

"Sonra birden yine aynı kuşku girdi içine; 'Ya ben de etkilenir ve değişirsem?' diye düşündü. Bu durumda büyüden önceki dünya ile onu itip zihinlerin ve toplumun dışına sürerek yerini almakta olan bu yeni dünya arasında hiçbir bağlantı kalmayacaktı. Omuzlarının, böylesine büyük bir yükün sorumluluğu altında ezildiğini hissetti. Yeni çağın doğumu, öncekinin ölümü pahasına gerçekleşiyordu."

Zamanı ve mekânı belirsiz bir anlatım içinde, kendi sarmalında okuru ruhun merkezine çeken bir roman, **Büyücüler**. Kop Dağı'ndan başlayıp imparatorluğun başkenti Yetova'ya uzanan, her evresinde kan, isyan, şiddet ve büyüyle yoğrulmuş fantastik bir yolculuğun, geçmişten geleceğe miras kalan güç ve iktidarın, baskı ve adaletsizliğin romanı. Bu fantastik yolculuğun üç yolcusu *Alita*, *Matke* ve *Todor*'un öyküsünde, sosyalizmin etkisini yitirmesinin ardından ruhsal destek arayan, tutunacak bir yer, bir umut bulamayanların dünyasına da bir pencere açılıyor. Dünyada olduğu kadar ülkemizde de geçtiğimiz yüzyılda başlayan ve artarak yol alan siyasal, toplumsal ve ideolojik çatışmalara, tek biçimli olmaya başlayan dünyaya, toplumsal sıkışıklığa ayna tutuluyor. Benzerlikleri bulmak, çağrışımların köküne inmekse okura kalıyor. **Büyücüler**, ustaca kurgulanmış, alegorilerle zenginleştirilmiş, belleklerde yer edecek bir roman.

Kapak resmi: TURGAY GÖNENC

ISBN 975-07-0337-5

9 789750 170337

<http://www.canyayinlari.com>